

Христос Рождається! Славімо Його!

Кожного року сьомого січня особлива духовна радість обіймає кожного з нас, бо цей день – незвичайний. Ми прославляємо одну з найвеличніших подій Священної історії ширим і сповненим радості привітанням: „Христос рождається – славімо Його!”

Різдво – це дуже красиве і радісне свято, яке з нетерпінням чекають і дорослі і діти. Його святкують у всьому світі і кожен народ вкладає в це свято щось своє.

Різдво – це свято любові. Любов, котру принесло на землю Різдво, зобов'язує нас до внутрішнього відродження, до оновлення усього суцього: людини, сім'ї, нації, держави, всесвіту. Різдво закликає нас шанувати всі творіння, які витворив Бог, зберігати природу – ріки, поля, ліси, тваринний світ, охороняти їх від винищення й забруднення.

У світлі Різдва Христового ми прагнемо очиститися від скверни, відродити наші душі й серця у покаянні, любові і всепрощенні. Різдво Христове – виводить нас з темряви до світла, зцілює духовно, об'єднуючи в єдину могутню християнську родину. У цей надзвичайно складний час становлення нашої держави ми всі повинні проїнятися духом любові й будувати нове життя у світлі Христових заповідей і моралі. І нехай оцей всемогутній, преображаючий дух світлого народження Христового запанує в наших серцях нині і повсякчас, і на віки вічні!

ІЗ А МЕДИЧНИ ПРАВА ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

№12
(175),
грудень,
2017р.

ОБЛАСНИЙ КОМПЕТ

Львівська обласна організація професійної спілки працівників охорони здоров'я України

○ СВАТЮ СВАТ

По всьому світу стала новина

Різдво Христове нероздільне з Колядою. Споконвіку існував у нашому народі гарний звичай бажати один одному і господарям щастя-здоров'я, многих літ і всяких статків у хаті і родині. Вже по Святій Вечері українці починали ходити по хатах, піснями та відтворенням побутових сценко поздоровляли господарів та їхніх дітей та вінчували їм злагоду й достаток. Колядувати починають не в усіх місцевостях України одночасно: на Покутті діти ідуть колядувати вже на Святій Вечері; на колишній Гетьманщині, в Слобідській Україні та в Гуцульщині – на перший день Різдва Христового, після того, як у церкві скінчиться Богослуження. На Західному Поділлі ідуть колядувати на другий день свят вранці.

Готувалися до колядування заздалегідь – виготовляли колядницькі обладунки: восьмикутну зірку, маски Кози, Ведмедика. Різдвяні колядницькі гурти споряджали переважно парубки. Вони обирали отамана – хлопця, котрий вирізнявся спритністю, дотепністю і якого в селі поважали. Крім того, він мав уміти гарно починати пісню, зробити в ній вивід. Традиційний одяг колядницьких ватаг – білі та коричневі кошушки й свитки, чоботи власної роботи, хустки або віночки у дівчат. Святкові ватаги залежно від регіону різнилися своїм кількісним складом і обрядовими персонажами.

Саме слово коляда походить від назви Нового Року у римлян – Saiegrkiae iashiaiaae, що припадав на тиждень після веселих сатурналій, у другій половині грудня місяця. Ця чужа назва «коляда», що сплелася із старослов'янським празником зимового повороту сонця і пізніше перейшла на наше зимове новоріччя, вказує на сильні греко-римські впливи в IV-VІ ст., коли українська колонізація досягла берегів Чорного моря і Дунаю, де вона зустрілася безпосередньо з греко-римським світом.

Цілком можливо, що наші предки разом із назвою «коляда» та деякими звичаями запозичили від греків та римлян ще щось із мотивів величальних новорічних пісень ще перед прийняттям християнства на Україні-Русі. Та все ж, немає сумніву, що греко-римські впливи зустрілися на східнослов'янському ґрунті вже з виробленою новорічною обрядовістю і величальними піснями місцевого походження.

«Дуже можливо, що ті старі новорічні пісні в нас називалися щедрівками. Ця рідна, місцева їх назва, незнана поза українською етнографічною територією, стоїть, очевидячки, в якомусь зв'язку із щедрим, тобто багатим вечором, що замикає різдвяний цикл празників, та із тою щедрістю, багатством і достатком, який напророчують колядки й щедрівки в бажаннях для господарів».

Традиційний характер організації колядницьких та щедрівницьких ватаг на чолі з «березою» у багатьох випадках нагадує стародавніх веселих скоморохів, що теж «хату звеселяли» не тільки величальними піснями, а й танцями та грою на музичних інструментах (згадаймо колядницьку ватагу на Гуцульщині).

Знати українські колядки має кожен, адже це – наші традиції! Новий рік 2018 та Різдво Христове вже на порозі, тож, саме час повторити слова улюблених колядок.

Добрий вечір тобі, пане господарю, радуйся!

Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
Застеляйте столи, та все килимами, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
Та кладіть калачі з ярої пшениці, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
Бо прийдуть до тебе три празники в гості, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
А той перший празник – Різдво Христове, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
А той другий празник – Святого Василя, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
А той третій празник – Святе Водохреща, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
Хай святкує з нами вся наша родина, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
Вся наша родина, слава Україна, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

По всьому світу стала новина

По всьому світу стала новина:
Діва Марія Сина родила.
Сіном притрусилася,
В яслах положила
Господнього Сина.
Діва Марія Бога просила:
– В що ж би я Сина свого сповила?
Ти, небесний Царю,
Пришли мені дари,
Сього дому господарю.
Зійшли Ангели з неба до землі,
Принесли дари Діві Марії:
Три свічі воскові,
Ще й ризи шовкові
Ісусови Христови.
Засіяла зізда з неба до землі,
Зійшли Ангели к Діві Марії.
Співають їй пісні,
Господній Невісті,
Радости приносять.

Во Вифлеємі нині новина

Во Вифлеємі нині новина:
Пречиста Діва зродила Сина,
В яслах сповитий поміж бидляти,
Спочив на сіні Бог необнятий.
Вже Херувими славу співають,
Ангельські хори Пана витають,
Пастир убогий несе, що може,
Щоб подарити Дитятко Боже.
А ясна зоря світу голосить:
Месія радість, щастє приносить!
До Вифлеєма спішіть всі нині,
Бога звітайте в бідній Дитині!
За світлом зірки, десь аж зі сходу
Йдуть три владики княжого роду,
Золото дари, кадило, миро
Враз з серцем чистим несуть в офіру.
Марія Мати Сина леліє,
Йосиф старенький пелени гріє,
А Цар всесвіта в зимні і болю
Благословить нас на ліпшу долю.
Ісусе милий, ми не багаті,
Золота дарів не можемо дати,
Но дар цінніший несе від мира,
Се віра серця, се любов щира.
Глянь оком ширим, о Божий Сину,
На нашу землю на Україну,
Зійшли їй з неба дар превеликий,
Щоб Тя славила во вічні віки.

Бог предвічний народився,

Прийшов днес із небес,
Щоб спасти люд свій весь,
І утішився.
В Вифлеємі народився,
Месія, Христос наш,
І пан наш, для всіх нас,
Нам народився.
Ознайми це Ангел Божий
Наперед пастирям,
А потім звіздарям
І земним звірям.
Діва Сина як породила,
Звізда ста, де Христа
Невіста Пречиста
Сина зродила.
Тріє царі несуть дари
До Вифлеєм-міста,
Де Діва Пречиста
Сина повила.
Звізда їм ся об'явила,
В дорозі о Бозі,
При волі, при ослі
Ім ознаймила.
“Тріє царі, де ідете?”
“Ми ідем в Вифлеєм,
Вінчуєм спокоем *
І повернемся”.
Іншим путем повернули,
Погану, безстидну,
Безбожну Іроду
Не повідали.
Йосифові Ангел мовить:
З Дитятком і з Матков,
З бидлятком, ослятком
Хай ся хорониить.
“Слава Богу!” – заспіваймо,
Честь Сину Божому
Господеві нашому
Поклін віддаймо.

Нова радість стала, яка не бувала,

Над вертепом зізда ясна світлом засіяла.
Де Христос родився, з Діви воплотився,
Як чоловік пеленами убого оповився.
Пастушки з ягнятком перед тим дитятком
На колінця припадають, Царя-Бога вихваляють.
– Ой ти, Царю, Царю, небесний Владарю,
Даруй літа щасливі цього дому господарю.
Даруй господарю, даруй господині,
Даруй літа щасливі нашої славній Україні.

ЩАСЛИВИХ ВАМ НОВОРІЧНИХ ТА РІЗДВЯНИХ СВАТІ!